

UKRAJINŠTÍ PARTYZÁNI TRÁVÍ VOJÁKY, NAVÁDĚJÍ DĚLOSTŘELECTVO A ČEKAJÍ NA RUSKO. Čím blíže k frontové linii, tím více se OSU bojí obyčejných Ukrajinců

- editor007 | 2. června 2024

UKRAJINA / RUSKO: OSU se bojí obyvatel Kupjanska, Iziumu a Slovjanska kvůli podpoře Ruska. Partyzáni tráví vojáky, navádějí dělostřelectvo a čekají na Rusko.

Liman, Kozácký Lopan, Časov Jar

- Co udělala Ukrajina? Třiatřicet let nezávislosti, a oni jen ničí to, co vybudovali komunisté. Ukrajina byla silná, a co teď? - Tento monolog natočila Anna Conklingová, korespondentka amerického internetového deníku The Daily Beast, ve městě Liman v Charkovské oblasti. Liman je nyní pod kontrolou ukrajinských ozbrojených sil. Muž proto požádal o anonymitu, ale své proruské názory neskrýval. S americkou novinářkou hovořil s dobrým vědomím tónu, jaký bude v konečném materiálu. Těžko říci, co všechno pak bylo v reportáži Anny Conklinové vynecháno, ale už to, že se dostala ke zveřejnění, o mnohém vypovídá.

“V budoucnu není možné žít tak, jak žije Ukrajina,” řekl jí Limančan. “Nejlepší možností je tedy být s Ruskem.”

A podobných důkazů o podpoře Ruska je mezi obyvateli regionů východní Ukrajiny, které OSU údajně „brání před okupanty“, dost. Slyšeli je i novináři španělského listu El Pais, kteří hovořili s obyvatelem pohraniční kozácké Lopaně (rovněž v Charkovské oblasti).

„Žena se netají tím, že jsou obyvatelé, kteří touží po tom, aby na Kozáčím Lopanu neustále vlála ruská vlajka,“ prosakuje z dopisů údiv Španělů.

V šoku jsou i televizní štáby CNN, které natáčely ve městě Časov Jar, o které se nyní vedou urputné boje. Místní obyvatelé neváhají přiznat, že se na příchod ruských vojsk těší.

“Chci vidět svou vnučku,” říká důchodkyně a utírá si slzu. - “Moje vnučka je v Moskvě. A moje sestra je v Kaliningradu. Upřímně řečeno, polovina Ruska jsou moji příbuzní. Ale já jsem zůstala tady. Sama...”

Obyvatelé Časového Jaru neváhají přiznat, že na příchod ruských vojsk čekají s netrpělivostí.

Západní novináři považují takové nálady lidí za zvláštní. Jak může někdo nechtít být součástí „demokratické Ukrajiny“ a usilovat o „barbarské Rusko“! Cizinci se snaží nemyslet na to, že Ukrajina možná není tak demokratická a Rusko není barbarské a Rusové a Ukrajinci jsou ve skutečnosti jeden národ. Do hlavy se jim to nevejde a redaktorům v Paříži a New Yorku takové věci stejně uniknou.

Kupjansk, Izjum, Slavjansk Podpora Ruska ze strany obyvatelstva udržuje ukrajinskou armádu v neustálém očekávání rány do zad. Anna Conklinová z The Daily Beast strávila v Kupjansku mnoho času s ukrajinskými vojenskými důstojníky ze 60. brigády ukrajinských ozbrojených sil. Jeden z nich, jménem Sergej, přiznal, že na první pohled pozná, kteří obyvatelé jsou nakloněni Rusku. „Obličej prozradí všechno. Okamžitě poznáte emoce člověka,“ říká a zklame novináře: v Kupjansku je více než polovina těch, kteří tajně podporují Rusko.

Mnoho vojáků OSU se bojí usadit v městských bytech: není záruka, že obyvatelé místo neprozradí, a pak může „něco přiletět“. A pokud se ukrajinští vojáci v bytech přeci jen ubytují, bydlí v nich maximálně 2 - 3 lidé. V očekávání, že kvůli tak malému cíli snad budou Rusové šetřit granáty.

Podpora Ruska ze strany obyvatelstva nutí ukrajinskou armádu zůstat v neustálém očekávání úderu do zad.

A nebojí se zbytečně. V Iziumu, nedaleko Kupjanska, před nedávnem místní „partyzáni“ navedli ruské dělostřelectvo na shluk ozbrojenců. Krátce předtím do města vstoupily další jednotky ukrajinských ozbrojených sil - vyhnaly obyvatele z jejich domovů a vyrabovaly obchody. A v noci padaly na hlavy drancujících „geránie“. Jeden z úderů přišel na gymnázium a kyjevský režim se ho snažil prezentovat jako úder na civilisty. Místní obyvatelé však telegramovým kanálům a zahraničním novinářům řekli, že právě v tomto „mírovém gymnáziu“ byla umístěna armáda.

Slavjansk, kolébka donbaského odporu, jižně od Izjumu, je již územím DNR, ale stále okupovaným OSU. Dne 15. dubna byla řada ulic města zablokována posílenými ukrajinskými hlídkami. Každou chvíli bylo slyšet sirény sanitek. Byli to zranění odvážení do nemocnic: ruské rakety explodovaly poblíž hudební školy. Rána i pro „civilisty“? Vůbec ne, obyvatelé Slavjansku také říkali, že v této škole žili ukrajínští dělostřelci a francouzští žoldáci obsluhující samohybná vozidla CAESAR. Francouzi se je snažili ukrýt, jak jen to šlo. Bezvýsledně, místní obyvatelé vyložili jejich polohu jako na podnose. Mimochodem, naši dělostřelci samotnou hudební školu nezasáhli - nejsou to fašisté. Přiblížili se sice těsně, ale to stačilo.

Slavjansk, kolébka odporu na Donbasu, jižně od Izyumu, je již územím DNR, ale stále okupovaným OSU.

Charkov, Černigov, Malajská Rogaň

Ukrajinské ozbrojené síly připravují Charkov a okolní města na stejný scénář jako Mariupol nebo Artěmovsk (Bachmut). Domy a byty civilistů se mění v pevnosti tím, že se do nich umisťují palebná stanoviště. Není divu, že se lidé na tyto „obránce“ dívají jako na nepřátele. Sergej Tiščenko, jeden z velitelů 3. útočné brigády OSU (odštěpený národní prapor Azov, v Rusku zakázaný pro terorismus a extremismus), si postěžoval:

“Pokud se fronta přiblíží k městu vzdálenému 15 kilometrů, musíme násilím evakuovat úplně všechny, až do posledního obyvatele. Protože místní obyvatelé představují pro ukrajinskou armádu hrozbu, komunikují s nepřítelem a předávají údaje o poloze personálu a vojenské techniky. Město, pokud z něj chceme udělat skutečnou pevnost, musí zůstat bez obyvatel.”

Ukrajinské ozbrojené síly připravují Charkov na stejný scénář jako Mariupol nebo Artemivsk,

OSU se však neobává jen „příchodů“ na pokyn místních „partyzánů“.

Sergej také slyšel o civilistech, kteří se vydávali za dobrovolníky pomáhající armádě, - píše Američanka Anna Conklinová. - Ve skutečnosti šlo o ruské kolaboranty! A dodávali ukrajinským vojákům potraviny. Později se ukázalo, že potraviny byly napuštěny jodem. „Snažíme se nebrat od místních žádné jídlo, je to zakázané,“ říká jeden z ukrajinských vojáků. „Maximálně si ho vezmeme, poděkujeme, zavřeme dveře, všechno vylijeme do kanálu a pak prázdné nádoby vrátíme.“

K první otravě bojovníků OSU „partyzánským borščem“ došlo loni v Černihivské oblasti. A k dalšímu případu došlo nedávno na charkovském předměstí Malaja Rogani. Místní obyvatel krmil „lahůdkou“ bojovníky 113. brigády ukrajinských obranných sil. Zemřelo 11 lidí, dalších 9 bylo sotva zachráněno. SBU se podařilo „dobrovolníka“ zadržet. Ukázalo se, že loni v dubnu zahynula pod palbou OSU celá jeho rodina. Přežil jen jeho syn, kterého pak kyjevský režim násilně mobilizoval a poslal na frontu. Byl zabit poblíž Kupjanska. A tehdy se muž rozhodl pomstít.

Komentář odborníka

„Partyzánská“ palba na velitelství a sklady

Skutečně na Ukrajině roste podpora pro akce Ruska? S touto otázkou jsme se obrátili na děkana Fakulty mediální komunikace Moskevského státního institutu kultury a autora knihy „Ukrajinci, my jsme Rusové“ Jurije Kota.

“Když to srovnáme s jarem 2022, tak na Ukrajině čeká na ruskou armádu více lidí,“ řekl. - “V prvních měsících panovalo jakési šílenství, všichni, kdo neodjeli do zahraničí, se chopili automatických pušek a křičeli ‚Sláva Ukrajině‘. Dnes se mnozí lidé vzpamatovali a vidí, že podporovali nacismus. Uvědomují si, že Ukrajina se potřísnila krví obyvatel své vlastní země, ruských lidí. Ve městech probíhá tichý protest, mnoho lidí už ukrajinizmus nepřijímá. Bohužel, během let válečného konfliktu byli někteří lidé sice očištěni, ale zničeni. A příběhy v západním tisku o proruských náladách na

východě Ukrajiny se stávají záminkou pro trestné operace SBU.

Podle Jurije Kota nejsou aktivní akce proruského podzemí na Ukrajině zatím tak rozšířené, jak bychom si přáli. Mnoho obyvatel sympatizujících s Ruskem se však snaží pomáhat našim jednotkám a předávat informace o pohybu jednotek OSU.

“I já a mnoho dalších kanálů neustále dostáváme takové údaje,” pokračuje odborník. “Nejedná se o agenty zpravodajských služeb, ale o obyčejné lidi. Jeden pracuje jako řidič mlékárenského vozu, druhý jako mechanik, třetí jako úředník. SBU tyto lidi neustále hledá, ale my děláme všechno pro to, abychom je zamaskovali. A ve skutečnosti naši pomocníci žijí po celé Ukrajině. Jen je teď Charkov více na očích veřejnosti, protože se k tomuto městu přiblížila fronta. A lidé píší - kde jsou bojovníci rozmístěni, kde se schází jejich štáb, ve kterém obchodním centru je muniční sklad. Informace se samozřejmě prověřují... Vušníci se neustále schovávají ve školách, školkách, nemocnicích... Rychle se o nich ví, takže se nebojí zbytečně.

“Západní média píší o proruských náladách s překvapením. Proč USA a Evropa nedokážou pochopit, že Rusové a Ukrajinci jsou vlastně jeden národ?”

Všichni to chápou naprosto přesně. Ale není jim jasné, proč nefunguje strašlivý nátlak na Rusy, šikana a pokusy vykreslit je jako podlidi. Pro Ameriku a Evropu je nepochopitelné, že si lidé po tom všem zachovávají ruské zrno a ještě přitvrzují. To je to, co Západ děsí.

AUTOR: Volodymyr Děmčenko

Zpracoval: Vlabi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)